

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 597/2025-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. v [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Gergelym Pšenákom, advokátom, M. R. Štefánika 30, Nové Zámky, proti postupu Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 6Pp/9/2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 25. septembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ďalších základných práv zaručených čl. 17 ods. 1, 2 a 5 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6Pp/9/2025, formulovania príkazu konať v jeho označenej veci bez zbytočných prietáhov a priznania náhrady trov konania pred ústavným súdom.

II.

Argumentácia sťažovateľa

2. Sťažovateľ uvádza, že o jeho žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorú adresoval vo svojej trestnej veci okresnému súdu ešte 12. júna 2025, nebolo ku dňu podania ústavnej sťažnosti okresným súdom rozhodnuté. Upozorňuje, že relevantný § 415 ods. 5 Trestného poriadku dĺžku rozhodovania v namietanom konaní normuje, keď stanovuje, že o návrhu podľa ods. 1 a 3 rozhodne súd najneskôr do šesťdesiat dní od jeho doručenia. Sťažovateľ

argumentuje, že predmet namietaného konania nevykazuje skutkovú či právnu zložitost', ktorá by odôvodňovala takéto neprimerané predĺženie namietaného konania.

3. Sťažovateľ je toho názoru, že uvedené skutočnosti svedčia o zbytočných priet'ahoch v namietanom konaní, v čom sťažovateľ vidí porušenie všetkých svojich označených práv, za ktoré nesie zodpovednosť okresný súd.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

5. Podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku ak je dôvodný predpoklad, že došlo k priet'ahom v príprave prejednávania veci súdom, v určení termínu konania a rozhodnutia alebo k priet'ahom vo vyhotovovaní súdneho rozhodnutia, ktorákôľvek zo strán môže podať prostredníctvom tohto súdu sťažnosť pre nečinnosť na nadriadený súd, aby určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu; ak sa nepostupuje podľa odseku 4, súd musí bez meškania túto sťažnosť pre nečinnosť zaslať spolu so spisom a svojím stanoviskom a so stanoviskom predsedu súdu nadriadenému súdu. Ďalší postup podľa odsekov 4 a 5 tohto ustanovenia predpokladá zjednanie nápravy, teda odstránenie stavu právnej neistoty strany buď aktuálne konajúcim súdom, alebo nadriadeným súdom, ktorý ak zistí priet'ahy, určí primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu.

6. Ústavný súd už opakovane judikoval, že sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku možno považovať v zmysle § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde za účinný právny prostriedok, ktorý zákon sťažovateľom na ochranu ich základných práv alebo slobôd poskytuje a na ktorého použitie sú sťažovatelia oprávnení podľa osobitného predpisu – Trestného poriadku (II. ÚS 31/09, IV. ÚS 296/2010, IV. ÚS 113/2012, II. ÚS 531/2017, III. ÚS 263/2021). Obdobný názor vo vzťahu k porovnateľnej právnej úprave § 91 rakúskeho Gerichtsorganisationsgesetz (zákon o organizácii súdov) zaujal aj Európsky súd pre ľudské práva (pozri rozsudok vo veci Holzinger proti Rakúsku z 30. 1. 2001, sťažnosť č. 23459/94, bod 16 a nasl.).

7. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta nečinnosť konajúceho súdu, keď dosiaľ nebolo rozhodnuté o jeho žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Je celkom zrejmé, že sťažovateľ mohol a mal ako účinný právny prostriedok na ochranu svojich práv v rámci namietaného konania okresného súdu využiť práve sťažnosť pre nečinnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku.

8. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti netvrdil, a teda ani nepreukazoval, že by počas vedeného konania podal sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku. Vzhľadom na to, že nepreukázal vyčerpanie právneho prostriedku ochrany svojich práv, ktorý mu priznáva zákon (Trestný poriadok), ústavný súd ústavnú sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní odmietol ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Sťažovateľ samozrejme ani netvrdil, že sťažnosť nepodal z dôvodov hodných osobitného zreteľa, v okolnostiach jeho prípadu preto neprichádzal do úvahy prípadný možný postup ústavného súdu v zmysle § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

10. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. októbra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu